

Sport

Foto: Jezci Jundrov

Jundrovští jezdcí – Šachy Jundrov

Otevírám dveře prostoru zasedací místnosti úřadu a vidím, jak vedoucí šachového kroužku rovná na stůl šachové podložky, figurky zůstávají v sáčkích. Každý čtvrtek od 17. hodiny zde hrají děti šachy. Přicházejí postupně, zdraví se a usedají k šachovým podložkám. Je vidět koncentrace a slyšet přecvakávání šachových hodin.

Mimo šachů někteří z nich rádi kreslí, zpívají, hrají míčové hry, tenis. Část z nich má spoustu oblíbených písniček nebo konkrétní: Roar (Katty Perry), Blue (Elvis Presley), nebo naopak žádné. Mají na svých účtech vítězství: Mistrovství ČR v šachu, turnaj v Ostravě...

Prokop (13), Jakub (9), Iliana (10), Yvette (9), Edgar (9)

Kdy jsi začal/začala hrát šachy?

Prokop: To už ani nevím, je to tak dlouho, že si to nepamatuji, ale tipoval bych tak v pěti.

Edgar: Nevím.

Iliana: v 7 letech.

Jakub: Prosinec 2018.

Yvette: ve 4 letech.

Dají se z mimiky protihráče odezírat tahy dopředu?

Prokop: Mně se to nikdy nepovedlo, ale dá se poznat, když udělají chybu (udělají tako-

vý výraz jak to, že jsem si toho nevším). Já většinou, když udělám chybu, tak si dám ruku přes obličej.

Edgar: Ne.

Iliana: Ne.

Jakub: Občas ano.

Yvette: Ne.

Který tah ve hře byl pro tebe nejtěžší?

Prokop: Žádný takový se mi nevybavuje, ale pro mě je těžké, když soupeř hraje zahájení, které neznám.

Edgar: Dáma proti věži.

Iliana: Nevím.

Jakub: Opozice.

Yvette: Nevím, hrála jsem hodněkrát, nepamatuji si.

Máš nějaký rituál na počátku hry, aby ses stal vítězem?

Prokop: Ne.

Edgar: Nevím.

Iliana: Ne.

Jakub: Ne.

Yvette: Ano.

Co ti pomáhá v soustředění?

Prokop: Já se většinou automaticky soustředím na šachovnici. Takže pokud mě něco neustále nevyrušuje, tak jsem v pohodě.

Edgar: Nevím.

Iliana: Klid.

Jakub: Koncentrovat se na hru.

Yvette: Ticho a klid.

Jak se odrušíš od okolí? (Při soutěžích vás sedí mnoho na malém prostoru.)

Prokop: Pokud mě něco vyrušuje, tak se od toho neodruším.

Edgar: Nevím.

Iliana: Soustředění.

Jakub: Představa vítězství.

Yvette: Soustředím se.

Jak tě podporují rodiče, jsou rádi, že hraješ šachy?

Prokop: Rodiče jsou rádi, že hraju šachy.

Edgar: Hodně.

Iliana: Ano.

Jakub: Povzbuzují mne.

Yvette: Můj táta je velmi rád, že hraji šachy.

Co ti hra přináší?

Prokop: Klid.

Edgar: IQ.

Iliana: Štěstí.

Jakub: Sebevědomí.

Yvette: Dobrou náladu, když vyhraji. Ale když prohrají, vím, že se musím ještě trénovat.

Proč si myslíš, že by se měl přidat do vaší skupiny další člen/členka?

Prokop: Aby příjemně strávili nějaký čas.

Edgar: Nevím.

Iliana: Aby se šachy naučili hrát všichni.

Foto: archiv redakce

Jakub: Je zábavnější hrát v kolektivu.

Yvette: Abych měla víc možností, s kým hrát.

Popiš, jak probíhaly u tebe šachy „v covidu“.

Prokop: O covidu jsem spíš hrál šachy přes internet.

Edgar: Přes počítač.

Iliana: On-line.

Jakub: On-line.

Yvette: Dobře, akorát v bezcovidové pandemii jsme se mohli potkávat.

V covidové ne.

Nejdivnější situace při partii?

Prokop: Žádnou divnou partii si nevybavuji.

Iliana: Šachmat slabého hráče.

Jakub: Prohra při vyhrané pozici.

Yvette: Nevím, hrála jsem mockrát.

Stává se, že mladší hráč porazí staršího a z jakého důvodu?

Prokop: Stává se, protože je jeden prostě lepší a jeden horší.

Edgar: Ano.

Iliana: Ano. Že ten starší udělal chybu.

Jakub: Ano, hraje šachy déle.

Yvette: Jeden se třeba víc učil. Kdo vyhraje a prohraje, nezáleží na věku.

Myslíš si, že se šachy dokáže naučit každý, rozhoduje věk?

Prokop: Určitě se to dokáže naučit každý a na věku nezáleží.

Edgar: Ano. Ne.

Iliana: Ano. Ne.

Jakub: Věk nerozhoduje, pokud dotyčného baví.

Yvette: Ne.

Co je pro tebe motivace hrát?

Prokop: Zábava.

Edgar: Protože mě to baví.

Iliana: Protože mě to baví.

Jakub: Potěšení ze hry.

Yvette: Protože mě to baví.

Oblíbený sport, který provozuješ?

Prokop: Šachy (to se asi nepočítá, co?). Ale je to jediný sport, který teďka dělám.

Edgar: Není.

Iliana: Šachy.

Jakub: Vybíjená.

Yvette: Šachy a balet.

Věnuješ se šachům i mimo tento kroužek?

Prokop: Ano, občas hraji šachy přes internet.

Edgar: Ano.

Iliana: Ano.

Jakub: Ano.

Yvette: Jasně že ano.

Rekapitujuješ si zpětně odehranou partii?

Prokop: Moc ne, ale občas ano.

Edgar: Ano.

Iliana: Ne.

Jakub: Občas ano.

Yvette: Někdy jo, někdy ne. Občas.

Co bys o hře šachy řekl/řekla?

Prokop: Nic mě nenapadá.

Edgar: Je dobrá.

Iliana: Že je to sport a zábava.

Jakub: Hra pro inteligentní osoby.

Yvette: Baví mě to a nepřestanu hrát.

Otázky pro předsedu „Jezdci Jundrov“ pana Ing. Michala Šípka.

Od kolika let jsou vítané děti do vašeho kroužku a s jakou úrovní?

V našem kroužku se věnujeme převážně dětem od 7 let (tedy školákům), ale už jsme měli i mladší začátečníky. Většinou u nás děti začínají až poté, co mají nějakou zkušenost například se šachovým kroužkem na škole, ale může se jednat i o úplně začátečníky. Máme také již pokročilé děti, které se věnují šachům závodně a mají vlastní tréninkové skupinky. Občas se také stane, že k nám z různých důvodů přestoupí již zdatný šachista z jiného oddílu.

Dokážete poznat na první pohled talent na hru?

Na první pohled talent pro šachy nepoznám, ale již po několika sezeních se dá něco odhadnout. Šachy jsou ovšem natolik složitá a komplexní hra, že k jejímu lepšímu pochopení (naučení) je třeba trénovat několik let.

Jaké byly vaše počátky v šachu?

Šachy jsem začal hrát, ještě když jsem chodil do školky. Byly mi asi 4 roky a můj otec zakládal šachový kroužek na ZŠ Sirotkova, kam chodil můj starší bratr.

Co vás těší na práci s dětmi (s hráči)?

Trénování mládeže považuji za nejmýsluplnější činnost vedoucí k rozvoji šachu jako takového.

Kontakt pro zájemce:

www.jzdciundrov.mzf.cz,

jzdciundrov@seznam.cz.

Děkuji za rozhovor.

Štěpánka Mašková